

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Quomodo aliter canum vitia possint emendari. Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

menter in delitijs fuisse canes Meliteos, qui quidem hoc esse videntur in genere canum, quod nani & pumilio-nes inter homines. Hi in delitijs habentur, & lautius aluntur ad voluptatem non ad usum. Qui eliguntur ad eiusmodi usum, parvuli eliguntur, qui adultri non maiores sunt mure, sit quadratus corpore, non magni capitis, rostro parvo, naso simo, qui ad hoc opus infringitur, dum est parvus, auribus longis, cruribus breuissimi, pedibus angustis, oblonga cauda, collo, longiusculis pilis ad armos usq; veluti iubato, cæteræ partes tenuis similes, candidus, vel totus hirsutus, prolixis admodum pilis. Hos ubi caueæ occluseris, paucò cibabis bollo, ut nusquam saturi sint, quos cum alijs minimis coire curabis, ut minores nascantur. Ita enim Hippocrates de populis Septentrionalibus narrat, qui ab infantia manibus eorum capita contrectantes faciunt, ut adultri eadem forma remaneant, qua forma ex semine fit genus, ut omnes eodem modo nascantur. Si vero vis

Canis mimicus nascatur.

Qui ludat libenter, & huc illuc saltaret, ac leniter latret, & absque morsu mordicet, & erectos pedes anteriores instar manuum protendat, & quod proiectum fuerit, rostro reportet. Hos cum simia conuersari faciamus, & cum ea versari confuescat, multa iocosa, & risu digna facere condiscet, quod si etiam cum ea coierit, natus canis ex eis omnium aptissimus ad ludos, quales agyrtae, & circumforanei ad ludos, mimica, vel histriionum opera facere canes ostendunt. Optime etiam fuerint ex vulpe nati, ut habetur ex Alberto.

Quomodo aliter canum vitia possint emendari.

C A P. VIII.

Possimus & alio modo canum vitia emendare. & nouos habitus inducere, scilicet ex alimentis: sepius enim diximus hauriri mores cum lacte. Ut igitur hant

Canes robusti, & veloci.

Columella docet. Quorum generosam volumus inde-

lem conseruare, nonnunquam eos patiemur alienæ nutritiæ vberibus educari, quoniam semper & lac, & spiritus maternus longè magis ingenij, atq; incremēta corporis auget. Sed Oppianus canes ad venationem educandos lactari præcipit non domesticarum canum, neq; caprarum, aut ouium vberibus, segnes enim, & debiles futuros, sed ceruæ aut leænæ cicuris, vel dorcadiis, aut lupæ, vt robusti, ac veloces fiant. Inquit enim:

*Quod si tibi solers catulorum educatio cura est,
Ne unquam lactentur catulæ recenti mamma
Caprarum, aut ouium, neq; domesticis canibus:
Quippe segnes, aut nullius pretij ingrauescunt.
Sed aut ceruarum mamma, mansuetaque leæna
Aut caprearum, aut noctiuage lupa.
Nam sic & fortes, & celeres admodum reddiderit,
Similes ipsis lactiferis nutritiibus.*

Hec eadem Ælianuſ, si catellos recte educare studes, caue caprarum, ouium, aut domesticorum canum mammas sugant: nam segnes, & debiles efficiuntur, sed vel ceruas, vel cicurem leænam, vel damas, vel lupam lacteant, sic enim & robustos & veloces efficies. Quum enim recordabutur se ab eiusmodi animalibus nutritos, pudebit eos non robustos, & veloces existere. Pollux ad cibum lac maternum catulis præcipue conuenire dixit: deinde sanguinem animalium, quæ ceperint canes, vt paulatim venatorio alimento assuescant. Cnidius Cœnas in libris, quos de rebus Indicis scripsit, Cynamolgorum gentem, ait, canes permultos bubulo lacte aleare, qui contra Indicos boues immisxi, eos debellant, & interimunt ferocissimos. Ipsiisque cynamolgi à canibus exprimunt lac multæ, tum vero sic id ipsum, quemadmodum nos vel ouillum, vel caprinum bibunt, ex Æliano: Solinus, ob id Cynamolgos Æthiopas aiunt habere caninos rictus, & prominula ora. Habebitur & hoc modo, quomodo

Afinus generosus fiat.

Si quum à partu statim genitus est, à matre subtrahatur, & ignorantie equæ subiiciatur: ea optimè tenebris fallitur; nam obscuræ loco partu ciusamoto, prædictus

qualis

quasi ex ea natus alitur, cui deinde, quum decem diebus insuevit equa, semper postea destinanti præbet vbe-
ra, sic amplior, & ad omnia melior eudet.

Diuersa mulorum genera ut produci possint.

C A P. I X.

MISTIONES asinorum, equorumque & aliorum
docebimus, quæ & si omnibus no[n]e, alia addemus fortasse lectoribus non ingrata futura. Elianus ex Democrito, dicit mulas non esse naturæ opus, sed humana[m] machinationis adulterium inuictum, & furtum, quod fecit asinus Medus, vim equæ inferens, & fortuitò grauidam reddens: homines postea huius violentiæ discipulos factos, in procreandi consuetudinem adduxisse. Apud Venetos Paplagoniæ urbem mulorum genus primum excogitatum esse, & inuentum ex Homeri Scholia habetur. Genesios legimus in libris, quod Ana sacer Esau, dum pascitur asinos patris sui in deserto, inuenit mulos. Sed

Mulus ex equa fit & asino.

Muli non suopte genere ab radicibus, sed bigeneri, & insititij, ex Varrone: Vnde equam magni corporis, solidis ossibus parare oportet, qui non velocitatem, sed robur exquirit, sic mulum magnum & fortè progenerabit. At vero

hinnus fit ex equo & asina.

At asinam amplissimæ formæ, fortibus membris, sed laboris patientissimam eligere oportet, & ad fœtum non solum corporis bona, sed ingenij cōferat: nam fœtus quamvis à patre nomen traxerint, quod hinni vocentur, matri per omnia similes erūt, iubam & caudam habent similem asini, aures tamen gerunt equinas, minores quam mulus corpore, effrenes, & tarditatis indomitæ. Præstantissimæ omnium

Mula velocias ex onagro & asina generantur.

Nullum enim est in hoc pecore aut animo, aut forma præstantius, quam q[uod] seminabit asinus, quanquam possit huic aliquatenus comparari, quod progenerat onager.